

כל אלו, אף שטבילתן לקריין אינה מועילה לטהרן מטומאתן החמורה, צריכין טבילה להטהר מקריין קודם שיעסקו בדברי תורה.

ורבי יהודה פוטר, כי לא חייבו חכמים לטבול קודם לימוד תורה, כאשר הטבילה אינה מטרתו לגמרי.⁽¹⁶⁾

גמרא:

איבעיא להו: בעל קרי שאחר קריו ראה זיבה, לרבי יהודה, שפוטר זב שראה קרי בימי טומאתו מלטבול כדי ללמוד תורה, מהו דינו?

ומבאר הגמרא את צדדי הספק:

האם כי פטר רבי יהודה את הטמא בזיבה וקרי מלטבול ללימוד תורה, היינו דוקא התם, באופן ש"זב שראה קרי", ומשום

שבעת קריו כבר היה טמא בזיבה החמורה, ונמצא דמעיקרא לאו בר טבילה לדברי תורה הוא, וכיון שלא נאסר ללמוד בטומאתו החמורה, שוב אינו נאסר על ידי טומאת קרי הקלה ממנה.⁽¹⁷⁾

אבל בעל קרי שראה אחר כך זיבה, יתחייב לטבול ללימוד תורה, כיון דמעיקרא, כשהיה בעל קרי, בר חיוב טבילה לדברי תורה הוא, ובאופן זה מחייב רבי יהודה טבילה אף שבינתיים חלה עליו גם טומאת זיבה החמורה.

או דילמא, לא שנא. כי רבי יהודה פוטר בכל אופן שאינו נטהר לגמרי, ואין חילוק איזו טומאה קדמה.

תא שמע, שרבי יהודה פוטר בכל אופן: שהרי שנינו במשנתנו "המשמשת ואחר כך ראתה נדה, צריכה טבילה, ורבי יהודה פוטר" — והא משמשת ואחר כך ראתה

מצויין אצל נשיהן כתרנגולים. ובשערי ציון [ח"ג יט] כתב שאיסורה כטומאת קרי בתלמוד תורה, שהרי היא טומאה הבאה מחמת קלות ראש.

16. כך מסקנת הגמרא, ע"פ רש"י לעיל [כא ב ד"ה ורבי, כב א ד"ה אלא] שלרבי יהודה "אין טבילה אלא המטהרת" ודקדק בשערי יושר [ב כא] שסבר כי אין טבילה מועילה אלא אם הורידה את הטובל מטומאה חמורה לקלה, ולכן לא תקנו לו טבילה. ואף חכמים לא אמרו שיטבול, אלא משום שלדעתם טומאת קרי חמורה בפרט זה שאוסרתו בתורה ותפלה, ונמצא שטבילתו מועילה להורידו לטומאה קלה [ורבי יהודה סבר שאיסור הלימוד אינו חומר בדיני הטומאה, אלא מדיני דבר שבקדושה]

אולם באבני נזר [יו"ד רסד] נקט שאין טבילה לטומאה אחת תלויה בטומאה אחרת, ואף שלכולי עלמא טבילה מועילה, נחלקו אם עזרא תקן לבעל קרי טבילה באופן שישאר בטומאת זב או נדה, [והוא הדין אם לכולי עלמא טבילה אינה מועילה, כי לתורה תקנו טבילה, ולא טהרה מטומאת קרי, שהרי די בט' קבין אף שאסור בתרומה] וראה חברותא למס' נדה [לג ב הערה 65].

17. אף שטומאת קרי מוסיפה עליו איסור לימוד תורה, צידדה הגמרא שטעמו של רבי יהודה, שאינו נחשב כלל בעל קרי כי בגוף הטומאה אין שום תוספת על טומאת זב, והאיסור ללמוד אינו מדיני הטומאה, אלא הוא רק כתוצאה מטומאת